

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitvéri cikkek stb. i. tézendők.

Nyitvéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítottak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadóhivatala.

Kossuth Lajos születésének 90-ik év fordulóján.

Örömmel van a magyar nemzetnek; nem pártünnep ez, hanem országos ünnep, melyben minden igaz hazafi részt vesz.

Kossuth Lajos nagy hazánk fia ez év szeptember 19-én tölti be születésének 90-ik évét. Kossuth szelleme és lelke bejárta az egész országot. A pártszellem háttérbe szorul, s az ország polgárait egy érzelm, egy gondolat hatja át, s millió torokból hangzik: „Éljen Kossuth Lajos!“ Hangzik pedig ez a lelkesedés ama ünnepélyességével, meghatározhatóságával, mely érezni engedi, hogy mi mindent tűz Kossuth Lajos dicső nevéhez a magyar. Most pedig, midőn a jószágos Isten megengedte nagy hazánkfiának, hogy ily magas kort érjen el, e napot nekünk emlékünneppé, politikai ünneppé kell emelnünk, mely a legszentebb eszmék kultuszával,

felfrissítésével, megszilárdításával mérhetetlen fontosságu. Ünnepeje az egész ország e napot, minden város, falu, község, minden kunyhó. Mert a lelkes éljeneket, melyek e napon elhangzanak az országban, meghallja a száműzött, hontalan agg remete. Megenyhítik szenvedéseit, megnyugtattják a felől, hogy a magyar nemzet soha, de soha nem fog megfélekedni jogairól és kötelességeiről, melyeknek védelmében és teljesítésében a legdicsebb példát adta.

Emeljük országos örömmenné e napot a következőképpen.

- 1) E napon az összes templomokban fénys misét tartanak;
- 2) az a város, vagy község, mely még nem tisztelte meg magát avval, hogy Kossuth Lajos dispolgárai közé sorolja, e napon ne mulassa el azt pótolni;
- 3) a nagy emléknapon úgy a főváros, mint az ország összes városai, községeinek ablakai kivilágíttassanak;
- 4) az iskolákban szünet rendeltessék el;
- 5) a m. tud. akadémia válassza meg rendes tagnak, miáltal csak nimbuszát emeli;
- 6) az összes megyékből egy nagy küldöttség menesztessék Turinba, hol szóval is tolmácsolják a magyar nemzet ragaszkodását nagy fiához;
- 7) A nemzet közadakozásból létesítsen „Kossuth-alapítvány“-t, melynek évikamatai kulturális és magyarosodási célra fordítandók.
- 8) Rakjuk össze filléreinket és emeljünk Kossuthnak szobrot. A francziák Hugo Viktornak életében emeltek emléket; miért ne emelhetnénk mi Kossuth Lajosnak, az élő titánnak szobrot, annak a titánnak, ki a világszabadság, egyenlőség és testvériség buzgó apostola volt?

Tegyük méltóvá e napot, a nemzet ezredéves multjához méltóvá, mert elmúlhatik

ujabb ezredév, míg egy oly tüneményszerű alak fog születni, oly lánglelkű hazafi, mint: Kossuth Lajos.

Legyen országos örömmenné e nap, melynek boldogságát fokozza, hogy az ünnepe az ég kegyelméből jó egészséggel érte meg e napot.

Hadd kiáltssuk mi is bele az általános örömszoborba: „Éljen Kossuth Lajos!“

Karcsfalvi.

A hercegprímás az elkeresztelési ügyről. A főrendiház hétfői ülésén a hercegprímás hosszabb beszédet tartott az egyházpolitikai kérdésről. Valótlannak jelenti ki azt az állítást, mintha a pápa Magyarország belső politikájába beavatkozni akarna. Az elkeresztelésekről szóló törvényjavaslat alkalmazását illetőleg, mely sem a liberális musnak, sem a felekezeti egyenjogúsításnak nem felel meg, a kormánynak új modus vivendi ajánlott, mely szerint az 1868. XII. törvény cikk nem imperatív, hanem deklarativ természetűnek tekintessék, tehát, hogy a szülők ne legyenek kényszeríthetők, hogy gyermekeiket a törvényben előírt vallás szerint neveljék föl. A törvényhozás felelősségérzetére apellál és magát ez indítvány után mentuek őrzi minden felelősségtől.

Két vizsgálat.

Kézdi-Vásárhely, 1892. július 4.

Csak a most mult napokban folytak le a kézdi-vásárhelyi alsófoku ipariskola s a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleánynevelő intézet vizsgálati és pedig minikéty oly szép sikerrel, hogy mulasztás volna róluk meg nem emlékezni, akkor, midőn mindkét hasznos intézet oly közelről érdeklő a nagy közönséget.

Mindkét iskola egy, korunkban fontos eszméinek: az iparnak áll előkészítő szolgálatában. Egyik az iparos-osztály jövő nemzedékének szellemi előcsarnoka; a másik az árvaügy humánus szolgálata mellett a női ipar terjesztésének egyik kiváló harczosa, mely létesítését az állam segítő kezén kívül a humánusan gondolkodó közönség nemes áldozatkészségének köszönheti.

A „Szekelyföld“ tárczája.

Rege a nefelettsről.

Irta: Könyves Jenő.

— Isten hozott! — csevegte a patak és magára felszökött örömben, midőn örök ifju barátja, a szellő, a küldöttség gyanánt elébe került madarak kíséretében földközeli utjából megtérve, keblére simult. A mező virágai sorban hajtogatták meg ékes fejecskeiket, midőn soraik közt elhaladt; még az öreg fűzfa is igenlőleg bólogatott fürteivel, melyeket az játszi jó kedvében összekuszált; a tücsök és méhek még egy üdvözlő ének elzengésével járultak a fogadtatási ünnepély díszének emeléséhez.

A nap pedig elkésése feletti szégyenében piroosan dugta ki arcát felhő-fátyola mögül.

— Hát ez a kedves kis virág hogyan került közétek? — kérde a szellő, midőn a viszontlátás fölötti öröm első rohamainak lecsillapultával a mező bejárása közben a kis nefeletts megpillantotta.

— Mint mindennek, ugy ennek is megvan a maga története, melyet, ha akarod, elmondok, míg te pihensz — felelé a patak, komoly hangot

eröltetve, mely azonban szörnyű furcsán illett a kis, eleven, looska teremtménynek. A szellő igenlő válaszára a következőkben mondá el a nefeletts történetét.

Fent az égben felhőtrónusán ült a Teremtő, a tudás tárt könyvének olvasásába merülve. Előtte az angyalok serege énekelt halandó fül által soha nem hallott gyönyörű hangokon, melynek végeztével felveté szemeit az ur s így szólt a trón lépésein álló angyalok egyikéhez:

— A földre akarlak küldeni, hogy megnézd, lakozik-e még az emberi szivekben ártatlanság, avagy már egészen a bűn kigyójának tanyáivá lettek azok?

Az előbb szelid, édes hang most dörgővé vált; az emberek azt mondták, hogy az ég dörög, ám az angyalok nem remegtek, hiszen a szeretet istene előtt állottak, de jaj, százszor jaj az embernek, kire e hangon mond ítéletet! Az angyal elszállt.

Szállt, szállt. De bár csaknem az egész földet beszárnyalta, mégsem akadt az ártatlanság honára. Fájdalomtelt szívvvel gondolt már a visszatérésre, midőn egy mező felett reptében énekhangokat hallott. Letekintvén, a patak partján egy fűzfa mellett, melyekben bizonyosan reánk ismersz, egy házacskát pillantott meg s az előtt egy kis leány-

kát, ki galambjait eteté és háláadó éneket zengett az Urnak lelke tisztaságáért. Örömtől dagadó szívvel ereszkedett le a földre, mert mi szerezhethet az égieknek örömet, ha egy romlatlan szív nem?

A földre érkezve, vándor ifju alakját vevé fel s midőn a ház elé érkezett, a lánykát barátságosan üdvözölte, ki azonban az ismeretlen láttára megijedt, de midőn annak szeretetteljes hangját hallotta és megtudta, hogy a mezőt körülövező erdős hegységben eltévedt s ott is kellett volna tölteni az éjet, ha kedves énekének hangjai vezetőül nem szolgálnak: akkor visszatért bátorsága s vendégül híván, bevezeté házikójukba.

A házban a lányka anyja fogadta, ki szívesen megosztá vele szerény estelijüket, s mivel az éj az alatt fekete fátyolt terített a földre, illatos szénából fekhelyet készített számára.

Másnap örömteli szívvel tért vissza égi honába s áldást kért a teremtőtől a házacska lakóira.

Alig ébredt fel téli álmából a természet, az angyal utra kelt megnézni, miként állotta ki pártfogoltja a kísértést.

Szorongó kebellet szállt le a földre, mert nem üdvözölték az ének kedves hangjai; a kis lakhoz sietett hát, hogy bizonyosat tudjon lakóinak soráról, azonban annak csak düledékei fogadták,

Épen ezért illő, hogy e pár sort emez intézetek közérdekű vizsgálatának szenteljük.

Az alsófokú ipariskola előkészítő első, második, és harmadik osztályai egyszerre vizsgáztak Szabó Dénes g. tanácsos, Balogh János ellenőr, Kolönte Mózes isk. gondnok és Szász Károly iparosmester előlétele mellett. A növendékek az összes tárgyakból kikérdeztettek s értelmes, ügyes feleleteik arról győzték meg minden jelen volt hallgatót, hogy egyfelől a tanítótestület tagjai nagy buzgóságot tanúsítottak egész év folyamán s hogy az intézet vezetése M. Székely János igazgató szakavatott és erélyes kezeiben méltó helyen van letéve; másfelől a növendékek iskolalátogatása is pontosabb volt, mint előző években, a mely fontos körülmény városunk derék polgármesterének: Bartók Károlynak valik dicsőretére, a ki a vizsgálatokat is nagy figyelemmel hallgatta meg.

A vizsgálatokkal kapcsolatos munka kiállítás már nem volt arányban a vizsgálat többi részével. Alig 40—50 növendék állított ki általa készített iparcikket, a többi négytöredék nem vett részt azon sajnos okból, mert mestereik nem adtak anyagot s nem engedték meg a részvételt. Ezen eléggé el nem ítéhető eljárását az iparos mestereknek még betetőzte azon másik eljárásuk, hogy a kiállított ipari munkák megbírálására a polgármester mint elnök által fölkért 18 szakértő iparosmester közül még egyetlenegy sem tartotta méltónak megjelenni s a bírálatban résztvenni s így a bírálatot csak a vizsgaelnök urak s a fehér hollóként megjelent 2—3 iparos ejtette meg, csak futólag, röviden. Ily nagy közöny, nem, ily nagy hanyagság épen az iparos mesterek részéről, saját ügyeik iránt oly nagy hiba, melyet elhallgatnunk épen azért nem volt szabad, hogy tudomást szerezzon róla a nagy közönség is, hogy mik az okai az iparos osztály lassu haladásának. Bizony saját maguk, kiknek saját ügyeik iránt sincs érdekek, lelkesedések!

A háromszéki megyei „Erzsébet” árvaleány nevelő-intézet vizsgálata két napon át volt régóta megszokott meleg érdeklődés tárgya. Oly nagy közönség ritkán látogatja a nyilvános vizsgálatokat, mint az árvaházét, melyet a vidék humanus közönsége, mint saját gyermekét, oly kényeztető szeretettel létesített s támogat. Az intézet jó szelleme, alapító-elnöke: Szentkereszty Stephanie báróné, fájdalom, betegsége visszatartotta a vizsgán való megjelenéstől, pedig mindig egy-egy örömtünepét képezték a multban a vizsgálatok. Csak az ő tiszteletré, nem: imádásra méltó személye hiányzott a vizsgáról, de összetartó szelleme mégis ott volt: az iskolaszék, a kezelő bizottság együttes, nagytömeges megjelenésében.

A vizsgálat maga egy igazi ünnep volt. A szegény kis árvák örömtől, egészségtől duzzadó arccal, bátran, értelmesen, okosan feleltek s valóban méltók voltak a vizsgálat lelkes, ügybuzgó veze-

tőjének Erdélyi Károly urnak elismerő dicsőretére, melyben a növendékeket részesíté. A női munkák kiállítása meg valóban meglepő, szép, változatos volt s a megjelent hölgyek meleg elismeréssel adóztak a szakértő munkatanításért, a kitűnő módszerről tanuskodó oktatásért, melyben a növendékeket részesítették, ellátván őket az életre oly szükséges gyakorlati ismeretekkel. A gazdaszonyi, kertészeti teendőkben is szép ismereteket szerettek a növendékek, volt alkalma erről is meggyőződni a megjelenteknek a konyhában s az ebédlőben, a hol a növendékek általuk készített különféle levesekkel, süttekkel, süteményekkel stb. tettek bizonyosságot ebbeli szép előmenetelükről.

Ugy a minden tárgyból fölmutatott jeles siker, mint az intézetben meghonosított szép rend, tisztaság, munkaszeretet minden ékes szóval szebben és jobban dicséri az intézet lankadhatatlan tevékenységű, derék igazgatóját: Nagy Károlyt, a ki éjjel-nappalát az intézetnek szenteli, teljes, önfeláldozó munkásságot fejtven ki a gondjaira bízott intézet fejlesztése érdekében. De ha neki nyújtjuk is első sorban az elismerés koszoruját, nem tagadhadjuk meg ugyanazt derék munkatársaitól: az igazgató nejétől, Kósa Mari, Gyárfás Borosa és Pap Mari tanítónőktől, a kiknek összhangzó, lelkiismeretes, fáradhatatlan munkássága nélkül hiába lett volna az igazgató minden buzgósága. Meleg elismerésünk tehát nekik is, kik buzgó odaadással munkálták az intézet javát, előhaladását. Vajha ily buzgó, lelkiismeretes tanerők volnaak mindig az intézet vezetői: akkor nyugodtak lehetnénk annak jövője iránt.

És ezzel be is végezhetném tudósításomat, de mulasztás bűnébe esném, ha ki nem emelném az intézet tanügyi organumának: a szakértő iskolaszéknek lelkes támogatását, s különösen ha elfeledkezném az intézet első vezetőjéről: Szentkereszty Stephanie bárónéről; hisz az eredmények legfőbb segítője, támogatója az ő mindenre kiterjedő, gondos, jó szelleme volt, a kinek egészségeért, életéért méltán kérte a vizsgálat nagytürelmü, lelkes vezetője: Erdélyi Károly, a mindenható kegyét, szent áldását az árvák s a megjelentek nevében: vajha minél előbb visszanyerné teljes jó egészségét.

Varga.

A turisták kirándulása.

Az EKE háromszéki osztálya mult vasárnap rendezte második kirándulását Kézdi-Vásárhelyen át Sósmezőre. Ez a kirándulás igazán ünnepségszámba ment; mindenütt nagy lelkesültség s pazar dísz fogadta a kirándulókat. A vendégeket szállító vonat szombaton este 8 órakor robogott be a túzóltó-zenekar indulója mellett a kézdi-vásárhelyi állomásra, hol az EKE kézdijárásai és kézdivásárhelyi albizottságai, valamint Kézdi-

városhoz, de a roppant épületek miatt nem juthatott be.

Majd a csalogány vállalkozott, de ő vissza sem érkezett többé; valószínűleg szép éneke miatt az emberek rabja lett.

Végre is öreg varju barátunk hozott róla hírt; neki sikerült szerencsésen a városba jutni és meglátni.

— Sohase aggódjatok felette, — károgta gunyosan — talpig selyemben, bársonyban jár, megérte az árát: a sirba tiprott ártatlanságot.

Mindannyian elszomorodtunk barátunk vétékes könnyelműségén, az angyal pedig könyezve szállt vissza az égbe. Másnap ott, hova a könyök lullottak, ezt a kis kedves virágot találtuk, melyet az emberek „nefelejts”-nek neveznek, de történetét aligha tudják.

Varju barátunk, ki, midőn az idő hidegedni kezd, minden évben bemegy a városba, évek multán azt hozta hírül, hogy a lányka vétékes könnyelműségének elvette jutalmát, mert szegény, kitaszított koldusnő lett belőle, élő tanúbizonyságul, hogy a bűnt nyomban követi a bűnhődés.

Midőn a patak elvégezte elbeszélését, a szellő körülcsockolja a nefelejtést s a nap meleg sugarainak fényárjában fűrésztötte.

A madarak pedig azon fogadással repültek szét, hogy az egész világon elterjesztik e kis történetet.

Én is fölül hallván, mondtam el kedves olvasóimnak; fogadják szívesen.

Vásárhely város nevében Dobay János albizottsági alelnök fogadta a vendégeket. Beszédére Pótsa József főispán, elnök válaszlott szép, lelkes szavakkal, mik most is, mint mindig, nagy hatású voltak az összegyűlt nagyszámú hallgatóságra. Ezután következett a bevonulás, mely csaknem oly impozáns volt, mint a miniszterjáráskor. Az egész város gyönyörű zászlódiszben pompázott s a 30—40 szebbnél szebb fogatból álló menet a túzóltók indulója mellett haladott végig a városban. Az utcákon az ablakok kivilágítva s mindennütt nagyszámú bámuló nép, mely örömjongva fogadta az ő kedves vendégeit.

Másnap reggel 4 órakor három ágyulovés állította talpra az édesen szendergő vendégeket. Nagy nyüzsgés-mozgás támadt erre a piaczon; a kocsi egymás után robogtak elő s megkezdődött nagy vigassággal az elhelyezkedés. Pont 5 órakor körülbelől 20 kocsin megindult a turista-csapat s kezdetét vevé az a kedves, elfeledhetlen utazás, mely az ország egyik legbájosabb vidékén haladott végig. Amde utközben nem egy helyen találkoztunk a hamisítatlan széky vendégzeretettel, mely itt kedélyes traktamentumban, amott meg komoly ünnepségben nyilvánult. Így a Magyarósten Berezsk nagyközség tett ki magáért, rendezvén egy vidám, das reggelit; majd meg az ojtózi utvonalon az utépítési vállalkozó kedveskedett egy második reggelivel. Itt különben a rendkívül érdekes sziklarobbantási mutatóványokon kívül egy kedélyes talián is gondoskodott a közönség mulattatásáról, muzsikálván az ő tótmuzsikájával olyan nótákat, hogy a nagy nevetés miatt mi is csaknem szétrobbantunk. Ragyogó kedélyhangulattal indult innen tovább a csapat. A Rákóczi-várnál már a hazafias hangulat dominált, s mi a Szózat éneklésével könnyítettünk keblünkön, melynek ünnepies hangját ezerszeresen verték vissza a szomszéd hegyek. Itt az édes haza véghatárán, az erdőóriások néma osendjében, a dicső történelmi emlékek romjai felett egy csoport ember fődetlen fővel, a Szózatot énekelve: igazán meghatató látvány volt. Alig haltak el a ének végső akkordjai, már a csapat ismét utra kelt, hogy nem sokára ismét más érzésektől lelkesüljön. A hegy egyik kanyarulatánál egy lovas banderium tűnt elő. Sósmezői román atyafiak voltak ezek magyar nemzeti színtű zászlókkal erősen fellobogózva. No, hogyha a többi román atyafiak is így gondolkodnának, nem igen kellene nemzeti kérdésekkel vesződnünk. A lovas banderiumnak szóoka is volt Szigethy István r. kath. plébános ur személyében, ki az ő szép beszédét egy mélység szellett mondotta el mindnyájunk drukkolása mellett. Egy nagyobb indulatroham, egy hatalmasabb gesztus, s a jó páter mulhatatlanul beköltözik a mélységbe; azonban szerencsére ez nem történt meg s a szép beszédnek nem lett tragikus vége. Az ünnepi szónoklatra ismét elnök főispán ur választott a helyzetnek megfelelő lendületes szavakkal. Ezután ismét megindult a menet. A díszbanderiumban szolgáló kemény mokánylovak erősen bámultak, hogy mi a kö ütött garadjukba, hogy ily sebes tempóban kell haladniok, mert hát ez a hegyek között nem járja; azonban a bővön osztott ostorcsapások mégis csak elérték azt az eredményt, hogy a banderium nem hátul, hanem elől robogott be Sósmezőre, hol díszkapu s dísz-szónok várta az érkezőket. Itt a tiszteletreméltó ősz román esperes fogadta a vendégeket és ismét elnök főispán ur választott. S ezzel mindaz, a mi a szívet-lelket emeli, véget ért, hogy kezdetét vegye a prózai, de nem kellemetlen foglalkozás: az evés. Igazi turista ebéd volt ez, annak minden kellemességével s nyomorúságaival. Minekutána mindenkinek magának kellett evő-eszközöket hozni, biz ott volt egy kis baj, azonban ezen úgy a hogy segítettünk. Kettőnek emi egy kanállal s háromnak inni egy pohárból, bagatell egy turistának. A menü is igen alkalmas volt, hogy az embert jó kedvre hangolja. A házilag előlított gulyásus nem volt valami tulságos jó, de jó kedvű fűszerezte meg. Ez pedig a legjobb fűszer a világon. Ezután zsványpescenye, sonka, túró, tészta jöttek pompás egymásutánban, s mi mindent kitűnő turistaétvágygal fogyasztottunk el. Ebéd alatt volt közgyűlés s volt sok tósz, mind szépek, mind lel-

kések, s mind ékesen bizonyítva azt, hogy a jelenlévő 120 turista közül egy szines, kinek kebele örömmel, boldogsággal ne lenne telve.

Ebéd után legelső és legfőbb dolga a lelkes ifjuságnak az volt, hogy Szőke Pista zenéje mellett tánczra perdült. Közkívánatra a Hóra is programba került. A jelenvolt román ifjuság kezdte meg, melyben nemsokára a jökedvű turisták is részt vettek, tüzzel lejtven az ábrándos zenéjü, de azért meglehetősen egyhangu tánczot. Az indulásra kitűzött 3 óra ezalatt vészes gyorsasággal közeledett s azért egyetlen perc sem vesztetett kárba s a girbe-görbe gyepek ugyancsak volt dolga. Azon ugyan mostanság nem kaszálnak. Három órakor már a társaság utra készen volt s azon pompás uton, melyet délelőtt annyit bámultunk, az egész menet visszatért Kézdi-Vásárhelyre, hol este 8 órakor hangverseny és tánczvigalom volt.

Az estélyről is megemlékezve, bátran elmondhatjuk, hogy ritkán van alkalmunk Kézdi-Vásárhelyt oly nagy és szíves közönséget együtt látni, mint ezen estélyen. Különösen a vidék volt igen szépen képviselve. A műsor első pontját Gyárfás Győző ur kitűnő felolvasása képezte, mely igazán megérdemelte azt a sok tapsot, melyet kapott. Ezután egy vegyes kvartett következett, melyet Jancsó Amál és Binder Teréz kisasszonyok, Vajna Károly és Makkay Dániel urak adtak elő gyönyörű összhanggal, szünni nem akaró tapsvihart idézven elő. Általános hatást idézett elő Nagy Imre és Makkay Dániel urak pompás kettős dala és Tóth Albert ur jelesen sikerült monologja is. Hogy az érdekes műsorból semmi se hiányozzék, Remenyik Kálmán ur tilinkón játszott zenekísérettel. Ez az izi-piezi, szolid külsőjü hangszere Remenyik ur kezében csodákat szokott művelni, t. i. úgy elbájolja a hallgatóságot, hogy az újra meg újra hallani akarja, s Remenyik ur bő repertoárja mindig tud valami újdonsággal kedveskedni. Ugy történt ez most is. Egymásután kerültek elő a szebbnél szebb dalok s a közönségnek egyáltalában nem lehetett panasa a program ezen száma ellen. — A műsor után kezdetét vette a táncz amugy turista módon, t. i. fáradhatlanul, kiapadhatlan jó kedvvel.

A kirándulás jövedelme 328 frt.

A multságban a következő turista nők vettek részt:

Bartha Olga, Pótsa Erzsike, Zathureczky Janka és Koralie, Pap Ilona és Aurelia, Biró Anna, Kelemen Margit, Zakariás Anna, Bartha Zsuzsa, Márton Ilona kisasszonyok.

Babarczy Ferenczné, Bogdán Arthurné, Berecz Gyuláné, Kelemen Lajosné, Vajna Miklósné, Keller Gézané, Vajna Dénesné, Sipos Albertné, Vajna Mihályné, Hitzler Györgyné, Zakariás Arpádné, Benkó Lajosné és Gyárfás Győzőné stb. stb. urasszonyok.

Különfélek.

— **Színészeti.** Deréki igazgató ur jóvoltából megértük azt is, hogy a kézdívásárhelyi színpadon balletet volt alkalmunk látni. Eddig azt hittük, hogy balletet csak a nagy városok színpadjain lehet előadni; Deréki igazgató ur, ki e színi évad alatt annyi előzékenységet és méltányosságot tanúsított közönségünk iránt, megmutatta, hogy vidéki színpadon is lehet balletet színihez hozni, s ezzel bebizonyította, hogy erős akarattal és ügybuzgósággal sok nehézséget le lehet küzdeni. Háromszor egymásután adták elő „A babatündér” című balletet, mindannyiszor szép erkölcsi sikerrel. Az anyagi siker azonban — fájdalom — elmaradt s így a deréki igazgató nem részesült kárpótlásban a darab színrehozatalával járó tömérdék kiadásaiért. A csekély anyagi eredményt azonban nem a publikum érdeklődéshiánya, hanem a turisták közébejött kirándulása okozta. A szereplők közül senkit sem emelünk különösen ki, mert egytől egyig mindnyájan ügybuzgósággal működtek a siker érdekében. Elmondhatjuk, hogy annyi szép és kecses tánczot, mint „A babatündér” előadásain, régen volt alkalmunk látni. A pontos betanításért az elismerés Deréki Antal igazgató és Kovács Tivadar táncztanító urakat

illeti. — Kedden az igazgató jutalomjátékául „A gályarab családja” című színmű adatott elő, a czímszerepben a jutalmazottal. Deréki ur ezuttal is nagy gonddal, egy intelligens színészhez méltó alakítással játszott. Dicséretet érdemelnek még Kovács I. assz., Könyves Jenő és Liphay urak. A színpad csaknem üres volt most is. — A társulat még csak néhány napig lesz itt s aztán elhagyja városunkat. Melegen ajánljuk a hátralevő előadásokat közönségünk figyelmébe, nem csak azért, hogy színészeink kellemes emlékeket vigyenek magukkal a színészek pártolásáról hajdan híres Kézdi-Vásárhelyről, de azért is, mert a pártfogást úgy a derék társulat, mint annak méltányos, ügybuzgó igazgatója valóban megérdemli.

— **Helyreigazítás.** A Soliom Miklós kir. ügyész ur eljegyzésére vonatkozó, mult számunkban megjelent hír téves volt, a menyinyben Soliom Miklós ur Gál Emma kisasszonyt jegyezte el és nem Gizellát.

— **Meghívás.** A kézdívásárhelyi ev. ref. egyház-közönségnek folyó július hó 10-én közgyűlése lesz a szokott helyen és időben, melynek főtárgya az 1892. évi lelkészi illetmények megerősítése. Ezen gyűlésre atyafiságos tisztelettel hívom meg a t. egyháztanácsot és az érdekelt egyháztagokat. K. V. Vásárhelyt, 1892. július 5-én. Baló László, egyházközségi főgondnok.

— **Vérlázító brutálításra** vetemedett egy a komandói gőzfűrésztelépülő dolgozó ember. Bűnös szerelemre gyuladt mostoha leánya iránt, s állati szenvedélyének kielégítésére minden kedvező alkalmat felhasznál. Azonban a leány erőlesen ellenállt az állatias mostoha erőszakoskodásainak. Több rendben meg is ugrott a Kommandóról, s Kovásznára menekült mostohája üldözései elől. A napokban éppen férjhez akart menni, miről a vadlelkű mostoha könnyen érthető okból tudni sem akart. Egy kedvező alkalommal aztán meglepte a leányt. Dulakodás fejlett ki köztük, melynek hevében a durva férfi leharapta mostohaleányát a orrárt. Ekkor a megcsontított orr darabját zsebre vágta, s bejött jelentkezni a kir. járásbíró-sághoz. A megcsontított leányt anyja, ki Lengyel származású, orvoslás végett fölvitte a fővárosba. Drágalátos urához visszatérni semmi hajlandósága nincs. Tájékoztul még annyit irhatunk, hogy az a vadlelkű mostoha oláh volt s azért csontkította meg a leányt, hogy ha őt nem szereti, máséhoz ne mehessen férjhez.

— **Köszönetnyilvánítás.** A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet szorgalmas és jó magaviseletű növendékei megjutalmazására a folyó tanévi záróvizsga alkalmából a következő kegyes adományok folytak be: mélt. br. Szentkereszty Stephanie int. elnök 5 frt 75 kr (jutalom-könyvekre), mélt. br. Szentkereszty Iréne 2 frt, mélt. özv. Cserey Jánosné 5 frt, mélt. özv. Pótsa Jánosné 3 frt, tek. id. Tóth Istvánné 2 frt, tek. Séra Tamás ur, Háromszékmegyei árvaszékeének elnökétől 5 frt. Midőn e kegyes adományokat a megjutalmazott árvák nevében hálás szívvel megköszönjük, kérjük az Ég Urát, hogy nemes szívé jöltevit, pártfogót e humán intézetnek örömben és boldogságban igen-igen soká éltesse; adja meg drága életükben mindazt, mit önzetlen honleányi és honfiai keblük melegen ohajt és vár. Az intézet iskolaszéke nevében — Kézdi-Vásárhelyt, 1892. július 5-én — Székely János ref. lelkész, iskolaszéki elnök. Nagy Károly, iskolaszéki jegyző.

— **A katonai intézetek látogatottsága** erősen emelkedik. Most történnek a jelentkezések s — mint a P. Ll. jelenti — még sohase volt annyi folyamodó, mint ez idén. Magyarországból is igen sokan jelentkeztek. A fölveendőket éppen ezért nagyon meg fogják rostálni. A katonai köröknek azonban az a panasa, hogy az alsó és a felső osztályok növendékeinek száma nincs arányban. Anyira fogy minden felsőbb osztályban a hallgatóság, hogy az akadémiák fizetési helyei ez idén is aligha telnek be.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Sz. 7. kp.

1892.

Hirdetmény.

Az 1893-ik évre érvénynyel bíró választók névjegyzéke a hármas küldöttség által össze

állítván, központi választmányunk felhívja a város jogosult lakosait, hogy ezen ideiglenes névjegyzéket, mely a polgármesteri hivatalnál folyó évi július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 25-ik napjáig naponként d. e. 8 órá-tól déli 12 óráig kitéve lesz, bárki betekint-heti és délután 2 órá-tól esti 6 óráig azt le-másolhatja.

A fenn jelzett ideiglenes névjegyzék ellen 1892. júl. hó 5 ik napjától ugyanazon hó 15-ik napjáig, tehát 10 napig felszólalásnak helye van, e felszólalások a polgármesteri hivatal-nál adandók be s ily beadványban többen is felszólalhatnak.

Folyó évi július 5-től ugyanazon hó 25-ig a névjegyzék mellé a beérkezett felszólalások is kitéve lesznek s azokról észrevételeit július hó 16-tól július hó 25-ig, tehát az utolsó 10 napon át bárki megteheti.

A felszólalások, ugyszintén az erre tett észrevételek helyegmentesen a központi vá-lasztmányhoz czímezve adandók be és a da-rab átvételéről kívánatra elismervény fog adatni.

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. június hó 10-én,

Bartók Károly, Kovács Dániel,

közp. v. elnök.

1—3

közp. v. jegyző.

HÁZ-ELADÁS.

Kézdi-Vásárhelyt néhai Bokor András asztalos-féle faház színnel (kereskedő Szőcs József udvarán) szabad kézből örök áron eladó. Értekezni lehet alólírtnál.

K. V. Vásárhelyt, 1892. július 4.

Hegyesi Alajos,

aljegyző.

Lakás-változtatás.

Lakásomat és irodámat Kézdi-Vásárhelyt a Nagy József-féle házból a piacz-soron levő Tóth Sámuel-féle ház emeleti részébe helyezvén át, megbízom becses tudomá-sára kívánom hozni.

Kökössi Károly,

ügyvéd.

2—3

Sz. 215. ad. ár.

1892.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város árvaszéke ezennel köz-hírré teszi, miszerint kézdívásárhelyi lakos Jancsó Károly kereskedő jelen sz. alá beadott kérésé kö-vetkeztében kiskoru gyermekeivel közös tulajdont képező felcsernátoni 512. sz. tjkben levő 2096. hr. sz. 5 hold 400 □ öl területű egy testet képező ingatlan a rajta levő rozs termés fele részével, a kézdívásárhely-kantai 725. sz. tjkbe 805 $\frac{1}{2}$ h. sz. 65 □ öl a 728. sz. tjkbe 805 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 65 □ öl a rajta levő csűr és csűrös kerttel ugyan a kézdívá-sárhely-kantai 725. sz. tjkbe 803 $\frac{1}{2}$, 804 $\frac{1}{2}$, 804 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 320 öl gyümölcsös kert 50 termő és több-féle virágfával, a közepén egres és ribizke bok-rokkal és veteményes hely a legtöbbet ígérőnek nyílt árverésen az 1892. július hó 17-én délután 3 órakor a tanácsház előtt örök áron el fognak adatni. A kikiáltási ár, a felcsernátoni 512. sz. tjkbe 2096, 2097. h. sz. szántónak fele termékkel 1000 frt, a kézdívásárhely-kantai 725., 728. sz. tjkben levő csűrösnek 500 frt, a 725. sz. tjkben levő 803 $\frac{1}{2}$, 804 $\frac{1}{2}$, 804 $\frac{1}{2}$ hr. sz. gyümölcsös és veteményes kertnek 500 frt. Vásárolni szándékozó tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben az árverező biztos kezéhez letenni. A vételért vásárló köteles az árverés napjától számitandó 30 nap alatt, bá-natpénzének elvesztése mellett, gyámpénztárba helyezni, minthogy addig a szerződések kiállítatni nem fognak.

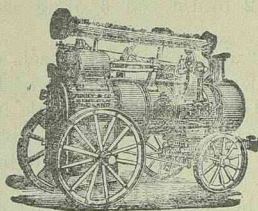
Kézdi-Vásárhely város árvaszékeének 1892. má-jus 28 án tartott üléséből:

Bartók Károly, Balogh János,

elnök.

közigyám.

ROBEY & CO. P.

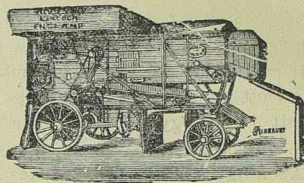

GÉPGYÁROSOK
BUDAPEST

IX., Rákos-utca 5—9.

(a villanyvasut üllői-uti végállomásával szemben)

ajánlják:

9 10

elismert legjobb és legmunkaképesebb

gőzmozgonyjaikat és gőzcséplőgépeiket

az erdteleig általuk alkalmazázbá vett szabadalmazott vaskerettel, kettős működésű meghosszabbított szalma-
rázókkal és megnagyobbított törek- és palyvarázó-rostákkal. továbbá újabb szerkezetű szalma-kazalrakó-gépeiket
és más egy ébnemű gazdasági gépeiket és eszközeiket a legjutányosabb árákon és kedvező fizetési feltételek mellett

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.18	8.07
Botfalú	"	4.48	7.47	Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.49	8.50
Földvár	"	5.07	8.03	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	4.07	11.01
Mogyorós	"	5.26	8.23	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	4.52	11.51
Apáca	"	5.42	8.37	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.26	12.18
Köpecz	"	6.02	8.57	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.52	7.30
Agostonfalva	"	6.09	9.04	Budapest	(érk. ind.)	7.40	
Alsó-Rákos	"	6.26	9.20			11.04	
Homoród	"	6.55	9.46			10.44	
Kacsa	"	7.12	9.59			12.09	
Bene	"	7.32	10.20			8.40	
Erked	"	7.52	10.36				
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	(érk. ind.)	8.23	11.03				
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19				
Medgyes	(érk. ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4.00 d. u. 2.45	Brassó	indul reggel 8.30 d. u. 3.10
Imecsfalva	" " 4.17 " 3.02	Szász-Hermány	" " 8.49 " 3.29
Páva-Zabola	" " 4.34 " 3.19	Prázmár	" " 9.13 " 3.53
Kovászna	" " 4.47 " 3.32	Kökös	" " 9.26 " 4.06
Barátos	" " 5.17 " 4.02	Uzon	" " 9.43 " 4.23
Nagy-Borosnyó	" " 5.33 " 4.18	Kilyén	" " 9.58 " 4.38
Eresztevény	" " 5.52 " 4.37	Sepsi-Szentgyörgy	" " 10.23 " 5.03
Sepsi-Szentgyörgy	" " 6.32 " 5.17	Eresztevény	" " 10.51 " 5.31
Kilyén	" " 6.42 " 5.27	Nagy-Borosnyó	" " 11.13 " 5.53
Uzon	" " 7.00 " 5.45	Barátos	" " 11.42 " 6.22
Kökös	" " 7.13 " 5.58	Kovászna	" " 12.00 " 6.41
Prázmár	" " 7.30 " 6.15	Páva-Zabola	" " 12.13 " 6.53
Szász-Hermány	" " 7.50 " 6.35	Imecsfalva	" " 12.28 " 7.08
Brassó	érk. reggel 8.08 este 6.53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután 12.46 este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely